

2. **Drugi zarzut odwołania**, w którym wnoszący odwołanie podnoszą, że Sąd, uznając w zaskarżonym postanowieniu za niedopuszczalną reprezentację przed Sądem szóstego skarżącego, adwokata Christosa Papatirioiu, ponieważ „[...] szósty skarżący nie skorzystał z usług adwokata będącego osobą trzecią do reprezentowania go, lecz działał we własnym imieniu, podpisując samodzielnie skargę i powołując się na swój status adwokata na podstawie dokumentu poświadczającego, o którym mowa w art. 51 § 2 regulaminu postępowania [...]”, dokonał błędnej wykładni contra legem postanowienia art. 19 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej oraz naruszył art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i zasadę proporcjonalności, jak również odpowiednie przepisy prawa Unii przewidziane w celu jego zagwarantowania.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1157 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie poprawy zabezpieczeń dowodów osobistych obywateli Unii i dokumentów pobytowych wydawanych obywatelom Unii i członkom ich rodzin korzystającym z prawa do swobodnego przemieszczania się (Dz.U. 2019, L 188, s. 67).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal correctionnel de Bordeaux (Francja) w dniu 20 lutego 2020 r. – Procureur de la République / ENR Grenelle Habitat SARL, EP, FQ

(Sprawa C-88/20)

(2020/C 161/47)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal correctionnel de Bordeaux

Strony w postępowaniu głównym

Oskarżyciel: Procureur de la République

Druga strona postępowania: ENR Grenelle Habitat SARL, EP, FQ

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 50 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej interpretowany w świetle art. 4 protokołu nr 7 do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka dotyczącego tego postanowienia, sprzeciwia się kumulacji postępowania karnego i postępowania administracyjnego o charakterze karnoprawnym, których przedmiotem z materialnego punktu widzenia jest ten sam czyn (telefoniczny marketing bezpośredni) ścigany na podstawie dwóch różnych kwalifikacji prawnych?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej [na pytanie pierwsze], co oznacza, że w związku z tym samym czynem prowadzi się jedno postępowanie, czy art. 49 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, który ustanawia zasady legalności oraz proporcjonalności kar do czynów zabronionych pod groźbą kary, interpretowany w świetle praw i wolności wyrażonych w europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz dotyczącego tych praw i wolności orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, nie wymaga, aby przesłanki i kryteria prowadzenia jednego tylko postępowania były uprzednio zdefiniowane z uwzględnieniem w szczególności poważnego charakteru naruszenia prawa?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej [na pytanie pierwsze], co oznacza kumulację postępowań, czy art. 49 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, który ustanawia zasady legalności oraz proporcjonalności kar do czynów zabronionych pod groźbą kary, interpretowany w świetle praw i wolności wyrażonych w europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz dotyczącego tych praw i wolności orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, nie wymaga, aby ta kumulacja postępowań karnych i postępowań administracyjnych o charakterze karnoprawnym, których przedmiotem z materialnego punktu widzenia jest ten sam czyn (telefoniczny marketing bezpośredni), była ograniczona do najpoważniejszych przypadków i aby w takiej sytuacji kryteria wagi czynów zabronionych były uprzednio zdefiniowane?